

L É P C S Ó K

XIII. évfolyam 5. 6. szám

2013. május 5.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból: Érints meg!

Egyházközségi zárándoklat a Hit évében

„Ez történik a misén”

Értékes vagy! - Történet a foltmanókról

Pedagógiai stratégiák

Szentmise szándékok május hónapban

1. +Fatter László, +Szülei és +Keresztszülei
2. A Szűzanya közbenjárásáért
3. Jézus Szíve tiszteletére engesztelésül, +Kundra Sándor, +Felesége és +Hozzá tartozók
4. +Csernák István, +Neje, és +Gyermekeik
5. +Kundra Tivadar, és +Fia (8.00)
..... (11.00)
..... (19.00)
6. +Gubcsó Mihály, +Felesége és összes +Hozzá tartozó
7. +Hornyai József
8. +Madarász Jánosné, + Férje és +Hozzá tartozó
9. +Huszka János, +Felesége és két +Gyermeük
10. +Molnár István és +Szülei
11. +Luci Zsuzsanna
12. A Györffy és a Berkics család +Tagjai (8.00)
..... (11.00)
+ Dián András és összes +Hozzá tartozó (19.00)
13. A Szűzanya tiszteletére
14. A Rózsafüzér társulat 28.(Heikné) csoportjának élő Tagjai
15. +Balcsók János, +Neje, +Fiuk és +Turai szülők
16. +Vágó János, neje +Rusznyák Julianna és összes +Hozzá tartozó
17. +Oravetcz Mihályné, +Férje, menyük +Máté Tünde és összes +Hozzá tartozó
18. +Tihanyi József 1. évf. és +Szülei
19. +Burik Béla 2. évf., +Szeder János, +neje Huszka Mária,
+Kriger István, +Borbély Pál (8.00)
..... (11.00)
+Szalai János 32. évf. és +Szülők (19.00)
20. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (8.00)
Hálaadásul -20. házassági évfordulón (19.00)
21. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
22. +Mikó István, a Mikó és Benkó +Szülők és +Hozzá tartozók
23. +Iványi Imre, +Judit leánya, +Szülei és +Hozzá tartozók
24. A Rózsafüzér társulat 17.(Gróf Lászlóné) csoportjának élő Tagjai
25. A Rózsafüzér társulat 17.(Gróf Lászlóné) csoportjának +Tagjai
26. *Az egyházközség májusban +Hívei* (8.00)
..... (11.00)
..... (19.00)
26. +Legéndi László, +Szülei és +Szépvölgyi szülők (19.00)
27.
28. A Rózsafüzér társulat 28.(Heikné) csoportjának +Tagjai
29. +Hajósi József, +Neje, +Károly fiuk és összes +Hozzá tartozó
30.
31.

Gondolatébresztő...

„Piros pünkösdi napján imádkoztam érted”

Pünkösdvasárnap van. Kora reggel ébredek. Nem akarok hinni füleimnek: rigófüttyöt hallok. Lehetséges ez? Kiugrok az ágyból, ablakot nyitok. Áthat a boldog érzés: ez a kis rigó is téged köszönt, Szentlélek Úristen. Egy nyitott ablakból szól a rádió: "Tele van a határ nyíló vadvirággal" énekli valaki harsány hangon. E szép napon mindenki téged ünnepel, Szentlélek Úristen! Pünkösdi van. Virágdíszben pompáznak a rétek. Téged köszöntenek az erdő lombos fáai, a réten zümmögő bogarak és a kertekben virágzó gyümölcsfák.

Áhítattal gondolunk a húsvét utáni ötvenedik napra, amikor a Szentlélek megjelent az apostoloknak. Mint fényes láng tűnt fel, és betöltötte szívüket. Betölti a mi lelkünket is, megtisztít minket, hiszen a láng tüze égő buzgóságot, világosságot és szeretetből fakadó bátorságot önt belénk. Felvilágosítja elménket, erőt ad az elesetteknek, bátorít, reményt sugall az elkeseredetteknek, vigaszt és gyógyírt hoz a betegeknek, és megerősíti szívünkben a szeretetet.

Ma mindenütt piros pünkösdi rózsák ékeskednek. Pünkösdi rózsák virágzik a kertekben, otthon a vázában, és az oltárok is dús szirmú pünkösdi rózsával vannak feldíszítve. Mint mindenki, én is várom évről évre a tavasz ébredését, a téli ridegségből színessé, fényessé változott világot, mely felébreszti a szívek tüzeit, és szeretetet hirdet.

1947 pünkösdjén a "kommunista elvtársak" irányították félelemben sínylődő életünket. Az ünnepet eltörölték. Mindenki félt – volt, aki nem is mert templomba járni. Én is féltem, de Istenbe vetett hitem nagyobb volt a félelemnél.

Akkor pünkösdi vasárnapján áldott állapotban voltam. Elmentem a templomba, térdre borultam és imádkoztam: „Szentlélek Úristen! Világosítsd fel elmémet, erősítsd meg szeretetemet és add, hogy a kisbabám, aki szívem alatt piheg, majd istenfélő, téged dicsérő, becsületes emberré váljon. Neked tetsző életet éljen, és szívében az általad beléje öntött szeretet lobogjon.”

Másnap megszületett a fiam.

Azóta hatvankét év telt el. Isten meghallgatta kérésem.

87. életévet taposom, gyenge vagyok és törékeny. De fiam, akiért hatvankét évvel ezelőtt imádkoztam, őrangyalként vigyáz rám, lesi minden gondolatomat, óhajomat, hogy biztonságban, gond nélkül élhessek – és így majd egykor a Szentlélek csodálatos erejében bízva nyugodtan hajthatom fejemet nyugalomra.

Érints meg!

Ha kisbabád vagyok – érints meg! Szükségem van az érintésedre, úgy ahogyan talán sosem képzeled. Ne csak mosdass, pelenkázz és etess. Ringass el. Puszild meg az arcomat és simogass. Nyugtató, lágy érintésed biztonságot és szeretetet ad. Ha gyermeked vagyok – érints meg! Akkor is, ha dacos vagyok és elutasítalak.

Ne add fel, keress új utakat, hogy közel kerülj hozzám.

Jóéjt-puszipid édes álmokat hoz. Mindennapi érintésed elmeséli, mit érzel. Ha kamasz fiad vagyok – érints meg! Ne hidd, hogy nem kell éreznem, hogy törődsz velem, csak azért, mert már majdnem felnőttem. Szükségem van szerető karjaidra, szükségem van lágy hangodra. Az élet viharában a bennem élő gyermek érted kiált. Ha barátod vagyok – érints meg!

Semmi sem mutatja jobban szeretetedet, mint egy meleg ölelés. Mikor szomorú vagyok, egy gyógyító érintés mondja el, hogy szeretsz. Azt mondja el, hogy nem vagyok egyedül. Lehet hogy az érintésed minden, amit kapok. Ha életem párja vagy – érints meg!

Talán azt hiszed, hogy szenvedélyed elég nekem. De csak karjaid tartják távol a félelmet. Szükségem van lágy, vigasztaló érintésedre Mely emlékeztet, hogy olyannak szeretsz, amilyen vagyok. Ha felnőtt gyermeked vagyok – érints meg! Ha van is saját családom, akiket megölelhetek, Mégis szükségem van anyám vagy apám karjára, amikor gyenge vagyok. Szülőként máshogy látlak. Már jobban tudlak becsülni.

Ha idős szülőd vagyok – érints meg! Ahogy én érintettelek, mikor kicsi voltál. Fogd a kezem, ülj közelebb, adj erőt. Melegítsd megfáradt tagjaimat közelségeddel. Bár a bőröm ráncos, érintésre vágyik. Ne félj. Érints meg!

Egyházközségi zarándoklat a Hit évében

Balassagyarmat- Szécsény- Ipolytarnóc

A programból dióhéjban

Balassagyarmaton a Szentháromság Plébániatemplomban szentmisén vettünk részt, majd Stella Leontin atya bemutatta a 250 éves műemlék barokk templomot.

Szécsényben Riz Attila idegenvezetővel megtekinthettük az 1332-es pápai engedély alapján épített műemlék templomot, (1334-ben a Szent Szűz tiszteletére szentelték fel) és az 1694-1734 között épült ferences kolostort.

Ipolytarnócon a Teremtő Isten nyomában visszamentünk a régmúltba. A világhírű természetvédelmi terület - egy vulkánkitörés során betemetett - ősi kincseket őriz. Cápafogakkal hintett tengerparti fövény, szubtrópusi erdő hatalmas, megkövesedett fáí, egzotikus növénylenyomatok, ősvilági szörnyek lábnyomai, a vulkáni tufa áradatában összesült maradványok, s mindezeket eredeti helyzetükben, egy geológiai tanösvény mentén ismerhettük meg. Az 1 órás vezetett kirándulás végén a nagycsarnokban, a feltárások fölé vetített háromdimenziós filmmel zárult a bemutatás. Utunk végső állomásaként Ipolytarnócon felkerestük Varga József főesperes Úr (volt kerepesi plébános) szülőházát. Imával tisztelegtünk emlékének.

Szentháromság
templom

Szécsény
Ferences templom

Szécsény
Ferences templom

Ipolytarnóci Természetvédelmi Terület

Hazánkban egy igen szép emlékű Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zajlott le 1938. május 25-29. között. Az Eucharisztikus Világkongresszusok sorában ez volt a 34. Ma a Világkongresszusokat négyévenként rendezik. A világkongresszusok mellett rendszeresen vannak országos és egyházmegyei kongresszusok is többfelé a világban.

Ezen a 38-as Eucharisztikus Világkongresszuson százezrek ünnepelték Jézus Krisztust az Oltáriszentségben. Legtávolabbi vendégek: Brazília, Argentína, Chile, Fülöp-szigetek és Kína. Kiemelkedő programok voltak pl.: 150 ezer elsőáldozó a Hősök terén, Hajós körmenet a Dunán, Éjszakai elmélkedés és szentmise 150 ezer férfivel, 25 ezer agrár fiatal külön szentmiséje, Körmenet a Szent István Bazilikától a Hősök terére stb.

Mindezek emléke még ma is él az idősebb generációban. Ezért gondoltuk, hogy erre az eseményre emlékezve, annak 75. évfordulóján kerüljön sor egy újabb Eucharisztikus eseményre. ***A Váci Egyházmegyében 2013. május 10-11. között kerül megrendezésre egy Egyházmegyei Eucharisztikus Kongresszus, a 75. évforduló alkalmából.*** Ez a kongresszus kétnapos, melyen az Oltáriszentségben valóságosan köztünk lakó Jézus Krisztusról szeretnénk megemlékezni és egyben az Ő tiszteletét szeretnénk elmélyíteni a szívekben – Isten segítségével. A Egyházmegyei Eucharisztikus Kongresszus jelszava: ***„A remény éltető forrása”***

Ez a jelszó a reményvesztett világba kívánja belekiáltani, hogy Jézus Krisztusban van a mi igazi reményünk! Az alcím: - ***„A bűnösöket hívom”*** (Mk 2,17) - pedig Jézus szavaira kíván utalni, hiszen Ő mondta, hogy a bűnösöknek van szükségük segítségre. Egyben tudjuk, hogy minél mélyebben vagyunk a bűnök erdejében, annál nehezebben tudunk indulni Krisztus, a legfőbb Orvosunk felé. Őket (minket) kíván bátorítani ez az alcím. Bár csak minél többen meghallanánk ezt, és felhasználnánk az addig hátralevő időt lelkünk felkészítésére, szívünk fokozatos kitarására Jézus Krisztus felé!

Előadók lesznek: Beer Miklós, Katona István és Varga Lajos püspökök, Nemeshegyi Péter SJ, Barsi Balázs OFM, Varga László, Bőjte Csaba OFM, Bátor Botond OSPPE. A részletes program a templom és a kápolna hirdetőtábláján olvasható, jelentkezési lap a plébánostól kérhető, vagy letölthető az egyházmegye honlapjáról. (A Jelentkezési lap kitöltése a férőhely, WC és parkolóhely biztosítása miatt szükséges!)

A Jelentkezési lapot kérjük e-mailen vagy postán eljuttatni a szervezőkhöz: info@ek2013.hu vagy Stella Maris Alapítvány, 1539 Budapest, Pf. 638. http://www.ek2013.hu

Az Eucharisztikus Kongresszusra megjelent kiadványok:

Ferdinand Holböck: A legszentebb Oltáriszentség és az szentek (502 oldalas könyv, Marana Tha) -- *Tanúságtételek az Oltáriszentséggel kapcsolatban* (60 oldalas könyv, Stella Maris Alapítvány) -- *Bangha Béla: Eucharisztia* (240 oldalas A5-ös könyv, Stella Maris Alapítvány) -- *Bangha Béla: Az oltár fényében* (240 oldalas könyv, Stella Maris Alapítvány)

Az MKPK liturgikus előírásai alapján a következő változások kerültek bevezetésre a templomban és a kápolnában:

14. Kívánatos, hogy már a liturgikus ünneplés előtt csendet tartsanak a templomban, a sekrestyében és a közeli helyiségekben, hogy mindenki összeszedett lélekkel készülhessen fel a szent cselekményre (45/23. szám).

Változtatás: a rózsafüzér imádkozása marad, de utána a szentmise kezdetéig nincs semmilyen éneklés.

38. A mise ordináriuma, (állandó részei), vagyis az „Uram, irgalmazz...”, a „Dicsőség...”, a „Hitvallás”, a „Szent vagy...” és az „Isten Báránya...” más énekkel nem helyettesíthető (53/31; RS, 69. szám).

Változtatás: az „Uram, irgalmazz...”, a „Dicsőség...”, a „Szent vagy...” és az „Isten Báránya...” más énekkel nem helyettesíthető.

43. 44. A „Válaszos zsoltár” az igeliturgia szerves része, mint válasz az egyes olvasmányokra. Ezért lehetőleg az Olvasmányos könyvben megadott szöveg szerint és dallammal vegyük. Lehet azonban helyettesíteni a „Graduale Romanum”-ból, vagy a „Graduale Simplex”-ből vett antifónával és zsoltárral (61/36). Ugyancsak ez érvényes az „Alleluja”-ra, illetve az „Evangélium előtti vers”-re is (A Magyar Püspöki Kar liturgikus rendelkezése a Musica in Sacra Liturgia instrukcióval kapcsolatban, 1967. szeptember 13., 2. oldal).

Változtatás: A „Válaszos zsoltár”, az „Alleluja” illetve az „Evangélium előtti vers” az Olvasmányos könyvben megadott szöveg és dallam szerinti legyen.

50. Az Egyetemes Könyörgések után kell előkészíteni az oltárt az Eukarisztia liturgiájához. A segédkezők az oltárra teszik a misekönyvet, a korporálét. Ezután hozzák az áldozati adományokat, a kenyeret és a bort, valamint a kelyhet felszerelésével együtt. Amennyiben a hívek hozzák az áldozati adományokat, ezzel szépen kifejezésre juttatják, hogy mindannyian csatlakoznak Jézus áldozatához. A perselyadományok is ezt az áldozatkész lelkületet szimbolizálják. Ezért kell a perselyezést lehetőleg befejezni az adományok előkészítése alatt, és a gyűjtés eredményét az oltár közelében levő asztalkára helyezni (73/49).

Változtatás: lehetőség szerint, felajánlási körmenetben a hívek hozzák az áldozati adományokat az oltárhoz. (gyerekek, családok, fiatalok.)

46. Ugyancsak az Apostoli Szentszék engedélyével a „Kezdő- Felajánlási- és Áldozási ének” helyettesíthető a Hozsannában szereplő énekekkel, ezek azonban feleljenek meg az egyházi év időszakának, illetve a mise megfelelő részeinek. Ezeket az előírásokat szem előtt tartva készült az az énekrend, amely megtalálható a Direktórium Függelékében.

Változtatás: a „Kezdő- Felajánlási- és Áldozási ének” az előírások szerint készült énekrend legyen. --- A kántorok, illetve a gitáros vezetők az előírások figyelembevételével vezessék az énekeket.

54. Az Eukarisztikus imát teljes egészében egyedül a papnak kell mondania. (RS, 52. szám). Az Eukarisztikus ima hangosan mondandó, és alatta nem hangozhat el semmiféle egyéb imádság vagy ének. A hívő közösség a meghatározott helyeken kapcsolódik be az

Eukarisztikus imába; ezek pedig: a prefáció dialógusa, a „Szent vagy...” a konszekráció után akklamáció és a záró dicsőítés után elhangzó „Ámen” (147/108).

Változtatás: az Eukarisztikus ima hangosan mondandó, és alatta nem hangozhat el semmiféle ének.

57. A pax átadásakor mindenki csak a hozzá közelebb állókat köszöntse a béke jelével. Ez kézfogással történjék (82/56).

Változtatás: mindenki csak a hozzá közelebb állókat köszöntse a béke jelével.

66. A kézbe áldozásnál az áldozók úgy nyújtsák ki mellmagasságban két kezüket, hogy kezükből trónust alakítsanak ki, amelynek majd a Királyt kell fogadnia. A bal kéz legyen a jobb kéz felett. Az áldozók bal kezükbe kapják a Szentostyát, majd jobb kezük hüvelyk- és mutatóujjával megfogják, és tisztelettel magukhoz veszik (vö. A Magyar Katolikus Püspöki Kar határozata a *Kézbe történő áldoztatás*-ról, 1986. június 25-26., in: Egyházmegyei körlevél).

Figyeljenek a Szentostya helyes vételére!

19. A szent csendet, mint a szertartás szerves részét a maga idejében meg kell tartani. Ennek értelme az alkalomhoz igazodik: a bűnbánatra és a könyörgésre való felhívásnál ki-ki magába száll; az olvasmány vagy a homília befejeztével röviden elmélkedik az elhangzottakról; áldozás után pedig szíve mélyén imádja és dicséri Istent (45/23).

Változtatás: áldozás után szent csendet tartunk, elmarad a „Krisztus lelke..” ima közös mondása.

9. A kitett Oltáriszentség előtt is egy térdel végzett térdhajtással fejezzük ki tiszteletünket (Istentiszteleti Kongr, 1973. június 21.: *Szentáldozás és az Oltáriszentség tisztelete a szentmisén kívül* c. instrukció, 84.szám. Lásd *Bűnbocsánat és Oltáriszentség* c. szertartáskönyv, Bp. 1976., 266. oldal).

Változtatás: A kitett Oltáriszentség előtt is egy térdel végzett térdhajtással fejezzük ki tiszteletünket.

EGYÉB VÁLTOZTATÁS, FELKÉRÉS:

1. A gyermekek az első padokba üljenek, - akár a szülőkkel együtt is - hogy közelebb kerüljenek a szentmise liturgiájához és egymáshoz is. *Ne engedjük fel őket a kórusra*, mert nem az a cél, hogy minél messzebbre üljenek az oltártól! A híveket is kérjük, - amennyiben nincs tele a templom - üljenek minél előbbre, ne álljanak meg a bejáratnál!

2. A perselyezést lehetőleg ne ministránsok végezzék, ők az oltárszolgálatra hivatottak. Felnőttek, fiatalok, gyerekek jelentkezését kérjük erre a feladatra.

3. Felnőtt férfiakat, fiatalokat is várunk ministrálni!

4. Az olvasmány, szentlecke, könyörgések felolvasására is hívjuk a szépen olvasó fiatalokat, felnőtteket.

5. Célunk, hogy a felajánlási körmenetben az áldozati edényeket és adományokat gyerekek, családok, fiatalok vigyék az oltárhoz. Erre is várjuk a jelentkezőket.

A templomban és a kápolnában kitett lapokon lehet jelentkezni a liturgikus szolgálatokra.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Amikor azt kérték Pió atyától, magyarázza meg a szentmisét, így válaszolt:

„Gyermekeim, hogyan magyarázhatnám meg nektek? A szentmise végtelen, mint Jézus...”
Hozzátette: „A világ meglehetne nap nélkül, de nem állhatna fenn a szentszentmise nélkül”

Bevezető szertartások

A kezdő ének, a kereszttetés, az üdvözlés, a bűn-vallás, a Glória és a kezdő könyörgés.

A kezdő ének

A szentszentmise kezdetén a hívek felállnak és énekelni kezdenek. Az ének kifejezi a sokféle tagból álló hívek hitének egységét. Sok hang együtt egyetlen gyönyörű hangot alkot. Mindenkinek megvan a maga hangszíne, hangminősége, éneklés közben viszont az összes különböző hang egyetlen gyönyörű hangzássá és énekhanggá vegyül. Ez a hit egységének hangzása, megtestesülése, a közbenjárásé, valamint az egyetlen egyház dicsőítéséé, amely arra készül, hogy megünnepelje az egy eukarisztiát.

Az ének misztérium. A konkrét közösség énekében valami több rejtőzik.

Miközben szól az ének, a különféle liturgikus szolgálattevők menete áthalad a templomon a szentély felé. A menet csúcspontján a püspök vagy a pap áll, láthatóvá és kézzelfoghatóvá téve számunkra azt, amit testi szemünk nem láthat; nevezetesen magát Krisztust, aki az imádságban vezet minket. Ez a bevonulás megjeleníti és valóban elő is idézi, hogy Krisztus érkezik és áll meg népe körében. Erre a nép magától értetődően feláll és eggyé vált hangon örömteli éneket zeng!

Más szolgálattevők is kísérik a papot a menetben különféle sajátos ruhákba öltözve, ami az általuk betöltött szerepek sokféleségét jelzi. Néhányan égő gyertyát visznek, mások füstölő tömjént. Amikor a gyertya és a tömjén megérkezik, az angyalok mennyei kórusa is velük együtt lép be a szentélybe, és segítenek nekünk imádni az Urat. Érettünk és velünk imádkoznak, mert szeretnek bennünket. Az ünnepélyes menetben a diakónus viszi az evangéliumos-könyvet. Ez azt jelzi számunkra, hogy Krisztus, Igéjével együtt érkezik, ő fog szólni a hatalom és a bölcsesség szavával, amely megváltoztatja életünket, és az ő hasonlóságára formál bennünket. Az evangéliumos-könyvet az oltárra helyezik, ugyanarra a helyre, ahol a szent adományok - a kenyér és a bor - fognak később megjelenni. Így kezdetől a maguk elválaszthatatlanságában látjuk az Ige táplálékát és az Úr testének és vérének táplálékát. Látjuk, hogy az Írások összessége majd az oltáron fekvő áldozatban csúcsosodik ki.

Míg a közösség énekel, a pap körülötmjénezi az oltárt a szent asztal iránti tisztelet jeléül. A Jelenések könyve segít betekinteni a mennyei valóságba: „*Jött egy másik angyal arany tömjénezővel, s megállt az oltár előtt. Sok tömjént adtak neki, hogy tegye az összes szentek imádságával a trón előtt álló aranyoltárra. A tömjénáldozat füstje a szentek imádságával fölszállt az angyal kezéből Isten színe elé*” (Jel 8,3-4). A tömjén által teremtett titokzatos légkör, az édes és szokatlan illat, és az örömteli ének, segít abban, hogy felmérjük a helyet és az eseményt, amely nemsokára bekövetkezik. Az oltár nem kevesebb, mint Isten és a Bárány trónusa.

Az emberi ének a testben lévő Lélek képe, jól kifejezi érzelmeinket, melynek szépsége Krisztustól jön. Jól mondta Szent Ágoston: „Aki énekel, kétszeresen imádkozik.”

A kereszttvetés

Miután az ének véget ért, az első dolog, amit a pap tesz és mond, a kereszttvetés. Megjelöli testét a kereszttel, és kimondja a szavakat: „Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Az egész nép ugyanígy kereszttet vet, és „Ámen”-nel válaszol. Ünnepeyesebb és jelentőség telibb kezdetet el sem lehetne képzelni. Gondolkodjunk el először a jelről, aztán a szavakról.

E jel egyetlen összefoglaló gesztusban fejezi ki a keresztyén hit központi eseményét. Saját testünkre rajzoljuk, mintegy jelezve, hogy ez az esemény éreztetni fogja erejét saját testünkön is. A kereszten megfeszített test megérinti testemet, és most formálja azzá, ami tör-ténni fog. Amikor e jellel megjelöljük magunkat, olyannyira megszokásból mondjuk: „az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében”, hogy talán már észre sem vesszük, micsoda jelentős távolságot hidal át ez a gesztus, amely Jézus valóságos történelmi kereszthalála és az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevének ünnepeyese kimondása között húzódik.

Ahogy végigmegyünk a misén, jobban látjuk majd részleteiben, hogyan is van ez pontosan. Testünk bevonódik a kereszten függő testbe, és a Krisztus halálában való osztozás egyben a Szentháromság misztériumának kinyilatkoztatása is.

A kifejezés - „az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” - magától a feltámadt Úrtól származik, aki meghagyta a tizenegy tanítványnak, hogy tegyenek tanítványává minden népet, megkeresztelve őket „az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében”. Majd hozzáteszi az ígéretet: „Íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” Természetes hát, hogy ez a formula értékes a keresztyén közösség számára.

E szóbeli formulával részesülünk a keresztségben, és ebben óriási misztérium rejtő-zik. Az egy Istennek csak egy neve van, de ez a név az Atya, Fiú és Szentlélek. Ez Isten tel-jes neve. A „névében” szó, talán még pontosabban visszaadható a „névére” kifejezéssel. A *megkeresztelni* szó szerint annyit jelent: 'vízbe nyom', 'alámerít'. A keresztyén a ke-resztségben alámerítkezik Isten nevében. Ez szentség, misztérium. Általa kerülünk Isten va-lódi életébe, az Atya, Fiú és Szentlélek szentháromságos életébe. Az Atya, aki nemzi a Fiút; a Fiú, aki tökéletesen átadja magát az Atyának; a Lélek, aki a szeretetükből származik. A keresztség egyúttal szentségi alámerülés Krisztus halálába és feltámadásába. A vízbe való lemenetel a vele való meghalás és eltemetkezés misztériuma. A vízből való feljövétel a vele való feltámadás misztériuma. Egész keresztyén mivoltunk, a keresztség életre váltása, és mind mélyebb behatolás az isteni misztériumba. Valahányszor megjelöljük testünket a ke-reszt jelével, és ugyanakkor kiejtjük Isten szent nevét - Atya, Fiú és Szentlélek -, emlékez-tetjük magunkat keresztségünkre, ... és újra döntést hozunk mellette.

Valójában nem is kezdődhetne másképp a szentmise, mint ezzel a jellel, és Isten szent nevének kimondásával. A pap a feltámadt Úrtól nekünk adott szavakat mondja, mire az egész nép azt válaszolja: „Ámen.”

E szót a szentmise során újra és újra kimondja a nép, így nem lehet pusztán odavetett frázis. Hatalmas szó, kegyelem és kiváltság, hogy kimondhatjuk. Héber szó, azt jelenti, hogy ami elhangzott, az biztos és jól megalapozott. Arra teszem az életemet, amire azt mondom, hogy „Ámen”. Beleegyezek. Jóváhagyom. „Ámen”-t mondani a szentmise kezdetén az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére és a kereszt jelére azt jelenti: igent mondok, tudom, hogy ez az egyetlen út az eucharishtiához, igen, újra elfogadom keresztségemet, igen, hiszek Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek szent nevében. Ugyanez igaz, valahányszor a szentmise folya-mán „Ámen”-t mondunk. Azt jelenti, egyetértünk és örülök ennek a dicsőséges igazságnak.

Az apostoli köszöntés

A pap ekkor a számos lehetséges liturgikus köszöntés egyikével fordul a néphez: „Az Úr legyen veletek”, vagy gondosabban kidolgozva: „A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal.” Viszonzásul az egész nép köszönti a papot: „És a te lelkeddel!” A pap köszönését *apostoli köszöntésnek* is nevezik. Ez nem egy hétköznapi párbeszéd, mint a „Jó napot!” vagy „Jó estét!”, ez egyedülálló módon tartozik a keresztény közösséghez, amikor élete forrásának és csúcának ünneplésébe kezd. Ez a párbeszéd egyben tisztázza az itt ünnevelt rítus során betöltött szerepeket is. A pap nem mint egyén, nem mint egy ismerős, kedves személy üdvözlí a közösséget. Szentségi szerepében köszönti őket, Krisztust, a főt reprezentálva, aki vezeti őt az imádságban. Felismeri bennük az Isten által összehívott, megkeresztelték közösségét, akik készek a nagy áldozatra, és az imádás aktusára, amelyhez keresztségük nyitott utat számukra. Kitarja karjait, és a barátságos nyitottság mozdulatával kíséri szavait. Magát az Urat kellene látnunk és hallanunk e szokatlan gesztusban, és e szokatlan ruhába öltözött ember szájából szokatlan nyelven elhangzó szavakban.

Az apostoli köszöntés szavai Pál apostol leveleiből származnak. A püspök és a pap Krisztust, a közösség fejét jeleníti meg. Valójában ezt az apostolok képviselésében teszik, akiknek Krisztus átadta küldetését és tekintélyét, mielőtt eltávozott tőlük. Az apostolok ezt átadták utódaiknak, a püspököknek; a püspökök pedig megosztják a vezetés apostoli szolgálatát a papokkal.

A liturgia apostoli köszöntése mindezt igyekszik kifejezni, és semmilyen más köszöntés nem helyettesíti. E köszöntés emlékeztet bennünket arra, hogy a hit, amelyben részesülünk, az apostoloktól jut el hozzánk. Közvetlenül érezzük a közösséget velük és a szentekkel, akik a hívők nemzedékein keresztül hordozták az apostoli hitet egészen korunkig.

Ha a pap ilyen emelkedetten köszönti a népet, akkor ők sem adhatják alább a választ: „És a te lelkeddel.” Ez a válasz szokatlan és különös megfogalmazás a legkorábbi századokból, ezért magyarázatra szorul. Tartalmilag nem egyenértékű egy jókívánság „hasonló jókat” típusú viszonzásával. Sokkal többet jelent annál. A nép a pap „lelkét” szólítja meg, azaz létezésének legmélyebb részét, hisz pontosan itt kapta szentelését arra, hogy a népet e szent cselekményben vezesse. Valójában az emberek azt mondják: „Légy pap most éretünk.” Eközben természetesen tudatában vannak, hogy csak egyetlen pap van, maga Krisztus, aki pedig most előttük áll, az őt képviseli, és finoman rá kell hangolódnia szent kötelessége megfelelő elvégzésére.

Csak a pap és a nép közötti párbeszéd e méltóságteljes udvariasságának hangvételében kezdhetjük a liturgiát, mivel ez fejezi ki és hozza létre az egyedülálló összhangot közöttünk.

Megvalljuk bűneinket, és irgalomért imádkozunk

Ezt követően a pap felhívja a népet - önmagát is beleértve - bűnei megvallására. Annak alapvető okát, hogy ez a cselekmény miért éppen itt, a szentmise kezdetén helyezkedik el, a pap használatára ajánlott egyik szöveg nyilvánítja ki: „hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.”

A kezdődő szent cselekmény szükségszerűen felkelti bennünk annak világos érzetét, hogy bűneink éles ellentétben állnak azzal, amit tenni szándékozunk. A legszentebb Isten jelenlét-

ében vagyunk, és mi más lehetne az első reakciónk, mint hogy irgalomért könyörgünk! Hogyan remélhetnénk, hogy valamit is megérthetünk Isten Igéjéből, ha nem vallanánk meg Isten előtt bűneinket, és nem könyörög-nénk kegyelméért! Hogyan remélhetnénk, hogy közösségre lépünk Krisztus áldozatával, ha úgy közelednénk felé, mintha jogunk lenne hozzá! Nem, mi bűnbánattal közeledünk az Ige, és az oltár felé.

A pap különböző formulákat használhat a szertartás e pontján. Mindegyik magára vonja a figyelmet. Az egyikben valamennyien együtt imádkozzuk a *Confiteort*. Az a szép ebben az imádságban, hogy benne nemcsak Istennek valljuk meg bűneinket, hanem egymásnak is: „és nektek, testvéreim.” Ekkor pedig - ismét egy gyönyörű gesztus - megkérjük Máriát, az összes angyalokat és szenteket, valamint egymást: „imádkozzatok érettem Urunkhoz, Istenünkhöz.” Így imádkozva az ember tüstént tudatára ébred annak, hogy a liturgia nem csak róla és Istenről szól. Mindannyian együtt járulunk színe elé, az angyalokkal és a szentekkel együtt; és arra kérjük, hogy mutassa meg kegyelmét, és adja meg nekünk üdvösségét. Ebben a kérésben ismétlés, állhatatosság jelenik meg: „Uram, irgalmazz. Uram, irgalmazz. Krisztus, kegyelmezz. Krisztus, kegyelmezz. Uram, irgalmazz. Uram, irgalmazz.”

Glória

A *Glóriával* a szentmise első olyan eleméhez érkezünk, amely nem mindig része az ünnepelésnek. A *Glóriát* jeles napokon, vasárnapokon és ünnepeken énekeljük, ez alól azonban kivételt képeznek advent és nagyböjt vasárnapjai. (Adventkor és nagyböjtben azért tartózkodunk e himnusz éneklésétől, hogy azokon az ünnepeken, amelyekre ezek az időszakok készítenek fel, friss életerővel csendüljön majd fel.)

Angyali ének ez, hiszen azokkal a szavakkal kezdődik, amelyeket az angyalok énekeltek a pásztoroknak Krisztus születése éjszakáján: „Dicsőség a magasságban Istennek! És a földön békesség a jóakarátú embereknek” (vö. Lk 2,14). Az angyalok szavait használva tudatosul bennünk, hogy most velük együtt énekelünk, vagy a másik irányból szemlélve: ők énekelnek velünk. Ugyanazon okból énekelünk, mint az angyalok énekeltek először; vagyis mert Isten elküldte közénk Fiát, aki megszületett, hozzánk hasonló testben. Szelíden és alázatosan jön közénk. Mi pedig, miként annak idején az angyalok is, félelemmel vegyes csodálattal eltelve szemléljük, milyen váratlan formát ölt az isteni terv, és Isten dicsőségét magasztaló himnuszt kezdünk zengeni. Énekünk első részében szavainkat az Atyaistenhez intézzük. Rendíthetetlenül sorakoznak a dicséret és az imádás szavai: „Dicsőítünk Téged, áldunk Téged, imádunk Téged, magasztalunk Téged. Hálát adunk Néked nagy dicsőségedért.” Ezután Jézus Krisztushoz fordulunk, akit „az Atyának Fia”-ként vallunk meg. Majd hozzá kiáltunk: „Isten báránya... Te elveszed a világ bűneit”, így dicsőítésünk közepette újra kegyelemért esedezünk nála. Jézusnak, akihez irgalomért könyörgünk, ezt mondjuk: „Mert egyedül Te vagy a szent, Te vagy az Úr, Te vagy az egyetlen Fölség.” Ez a himnusz, ez az örömkialtás ismét ujjongással zárul a háromságon egy Isten nevében: „Jézus Krisztus! A Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében.”

E himnusz, azokon a napokon amikor éneklük, az öröm és a dicsőítés kitörése. Már a liturgia első nagyobb egységének, az Ige liturgiájának küszöbén állunk, mégis mintha alig lennénk képesek továbblépni, annyira hatása alatt tart a vasárnap vagy az ünnep felett érzett öröm és csodálat. Ott állunk e kirobbanó himnuszt énekelve, bár tudjuk, hogy Isten meg akar szólítani minket Igéjével, és ezt természetesen alig várjuk. De előbb a dicsőítése a szó.

G y e r m e k o l d a l

Max Lucado: Értékes vagy! - Történet a foltmanókról

A foltmanók kicsi, fából készült emberek voltak. Mindannyian Éli fafaragómester keze alól kerültek ki. A mester műhelye messze fent a hegyen állt, ahonnan szép kilátás nyílt a foltmanók kicsiny falujára. Egyiknek nagy volt az orra, a másiknak a szája. Némelyek magasak voltak, mások, pedig alacsonyak. Egyesek kalapot hordtak, míg mások kabátot viseltek. Két dolog azonban közös volt bennük: ugyanaz a fafaragó készítette őket és ugyanabban a faluban laktak. A foltmanók egész életükben minden áldott nap matricákat osztogattak egymásnak. Minden manónak volt egy doboz tele arany-csillag matricákkal és másik doboz tele szürke pontokkal. Naphosszat a falut járták és mást sem csináltak, mint csillagokat vagy pontokat ragasztgattak egymásra. A csinosak és jóvágásúak, akik szépen csiszoltak és fényesre festettek volta, mindig csillagot kaptak. De akik érdes fából készültek, vagy már pattogott róluk a festék, azok bizony csak szürke pontra számíthattak. A tehetségesek is csillagot kaptak. Némelyikük könnyedén a feje fölé emelt hatalmas fa rudakat, vagy átugrott magas dobozok fölött. Mások bonyolult szavakat használtak vagy gyönyörű dalokat énekeltek. Őket mindenki elárasztotta csillaggal. Némely foltmanónak egész testét csillagok borították! Persze mindig nagyon jól érezték magukat, mikor csillagot kaptak. Így aztán újabb és újabb dolgokat találtak ki, hogy ismét kiérdemeljék a csillagot. Mások viszont nem voltak olyan ügyesek. Nekik mindig csak szürke pont jutott.

Pancsinelló is ilyen foltmanó volt. Próbált magasra ugrani, de mindig csak nagyot esett. Erre persze rögtön köréje gyűltek néhányan, hogy ráragasszanak egy-egy szürke pontot. Néha eséskor megkarcolta a testét. Ilyenkor újabb pontokkal halmozták el. Aztán, ha megpróbálta kimagyarázni az esetet, biztos, hogy valamit bután fogalmazott meg, amiért persze még több pontot ragasztottak rá. Egy idő után olyan sok szürke pont lett rajta hogy már az utcára sem mert kimenni. Félt, hogy valamit megint elügyetlenkedik, például elfelejt sapkát tenni, vagy belelép egy tócsába, és ezzel még több rossz pontot szerez. Sőt, néha már minden ok nélkül is ráragasztottak egy-egy szürke pontot, pusztán azért, mert látták, már úgyis olyan sok van rajta. „Sok szürke pontot érdemel - mondogatták egymásnak - Ő aztán tényleg nem jó foltmanó!” Egy idő után maga Pancsinelló is elhitte ezt. „Nem vagyok jó foltmanó” - gondolta. Amikor nagy ritkán kiment az utcára, csak olyan manókkal lófrált, akiken szintén sok szürke pont volt. Köztük jobban érezte magát.

Egy nap találkozott egy olyan manóval, aki egészen más volt, mint a többi. Nem volt rajta sem csillag, sem pont. Egyszerű foltmanó volt. Lúciának hívták. Nem mintha az emberek nem ragasztottak volna rá matricákat - csak azok egyszerűen nem maradtak meg rajta! Némely manó emiatt felnézett rá, és ragasztott rá egy csillagot. De a csillag leesett! Mások lenézték, mert nem volt egy csillaga sem, és raktak rá egy szürke pontot. Ám az is leesett! „Én is ilyen akarok lenni! - gondolta Pancsinelló. - Nem akarom, hogy mások jeleket rakjanak rám!” Megkérdezte a matrica nélküli famanót, hogyan lehetséges, hogy neki nincs egyetlen matricája sem. „Ó, nem nagy ügy! - válaszolta Lúcia -

Egyszerűen csak minden nap meglátogatom Élit.” „Élit?” „Igen, Élit a fafaragót. Jót ücsörgök a műhelyében.” „De miért?” „Majd megtudod! Menj el hozzá, fel a hegyre!” Ezzel a matrica nélküli manó megfordult és elment. „Szerinted egyáltalán szóba áll velem?” - kiáltotta utána Pancsinelló. De Lúcia ezt már nem hallotta meg. Így aztán Pancsinelló hazament. Leült az ablak elé és nézte, hogyan rohangálnak ide-oda a manók csillagokat és szürke pontokat osztogatva egymásnak. „Ez így nincs rendjén” - sutto-

ta, és elhatározta, hogy elmegy Élihez. Felkapaszkodott a hegytetőre vezető keskeny ösvényen, és belépett a nagy műhelybe. Szeme-szája elállt a nagy csodálkozástól az óriási bútorok láttán. A hokedli a feje búbjáig ért. Lábujjhegyre kellett állnia, hogy rálásson a munkapadra. A kalapács nyele olyan hosszú volt, mint az ő karja. Pancsinelló nyelt egy nagyot, és elindult kifelé. Ekkor meghallotta a nevét. „Pancsinelló!” - hallatszott egy mély, erős hang. Pancsinelló megállt. „Pancsinelló! Örülök, hogy látlak! Gyere közelebb, hadd nézzelek meg!” Pancsinelló megfordult és ránézett a nagydarab szakályas mesterre. „Te tudod a nevemet?” - kérdezte a kis manó. „Persze, hogy tudom! Én alkottalak!” Éli lehajolt, felemelte és maga mellé ültette a padra. „Hm” - szólalt meg a mester elgondolkodva, miközben a szürke pontokat nézte. „Úgy látom, gyűjtöttél néhány rossz-pontot!” „Nem akartam, Éli! Tényleg nagyon próbáltam jó lenni!” „Gyermekeim, előttem nem kell védekezned, én nem foglalkozom azzal, mit gondolnak rólad a foltmanók.” „Tényleg?” „Tényleg. És neked sem kellene. Hát kik ők, hogy jó vagy rossz pontokat osztogassanak? Ők is ugyanolyan foltmanók, mint te. Amit ők gondolnak, az semmit sem számít, Pancsinelló. Csak az számít, amit én gondolok. És szerintem te nagyon értékes manó vagy!” Pancsinelló felnevetett. „Én értékes?! Ugyan mitől? Nem tudok gyorsan járni. Nem tudok magasra ugrani. A festék repedezik rajtam. Mit számítok én neked?” Éli Pancsinellóra nézett, rátette a kezét a kis favállakra, majd nagyon lassan így szólt: „Az enyém vagy! Ezért vagy értékes nekem.” Pancsinellóra még soha senki nem nézett így - különösen nem az, aki alkotta őt. Nem is tudta, mit mondjon. „Minden nap vártam, hogy eljössz!” - folytatta Éli. „Azért jöttem el, mert találkoztam valakivel, akin nem voltak matricák” - mondta Pancsinelló „Tudom. Mesélt rólad.” „Rajta miért nem tapadnak meg a matricák?” A fafaragó nagyon kedvesen beszélt: „Azért, mert elhatározta, hogy neki fontosabb, amit én gondolok róla, mint az, amit mások. A matricák csak akkor ragadnak rád, ha hagyod.” „Micsoda?” „A matricák csak akkor ragadnak rád, ha fontosak neked. Minél jobban bízol az én szeretetemben, annál kevésbé aggódsz a matricák miatt. Érted?” „Hát, még nem nagyon...” Éli elmosolyodott. „Idővel majd megérted. Most még tele vagy szürke pontokkal. Egyelőre elég, ha minden nap eljössz hozzám, hogy emlékeztesselek rá, mennyire fontos vagy nekem.” Éli letette Pancsinellót a földre. „Ne felejtse el - mondta, miközben a foltmanó elindult az ajtó felé -, hogy nagyon értékes vagy, mert én alkottalak! És én sohasem hibázom!” Pancsinelló nem állt meg, de magában ezt gondolta: „Azt hiszem, komolyan mondja!” És miközben ezt gondolta, már le is gurult róla egy szürke pont.

G y e r m e k n a p r a

Vagyok, mert vagyunk

Egy antropológus egy afrikai törzs gyermekeinek javasolt egy játékot. Letett egy kosár gyümölcsöt egy fa mellé, majd így szólt: aki előbb odaér, az nyeri meg a gyümölcsöt!

Erre a gyermekek mind felálltak, kézen fogták egymást, és együtt szaladtak érte. Megkérdezte, hogy miért nem versenyeztetek?

Mire ők azt mondták, hogy Ubuntu!

E törzsi nyelven az Ubuntu annyit jelent: "Vagyok, mert vagyunk".

*A barát egy mosoly, mely bátorít, ha félsz
a barát a taps, mely ujjong, ha célba érsz.
A barát egy kéz, mely felhúz, ha elestél
a barát az álom, mit éberem kerestél.
A barát egy könnycsepp, mely érted hull, ha baj van
a barát gyémántpáncél, óv téged a harcban.
A barát egy nevetés, mely felharsan, ha meglát
a barát egy rózsakert, mely Neked nyitja a bokrát.
A barát egy csillag, mit az éj varázsol
a barát egy dallam, mit meghallasz bárhol.
A barát a láng, mely kitáncol a tűzből
a barát az emlék, mit szívedben őrzöl.
A barát is tán ember, s néha hibázik
de szeret, s ha nincs Veled, érzed, hogy hiányzik....*

A világ szép...

Gazdag vagyok, miközben semmim sincsen!
Koldus vagyok? Amire vágyom minden,
meg van nekem, az élet tálcán nyújtja,
- s nem kell a kapzsis mocskos háborúja!
Enyém a dal, a csodaszép természet,
s lelkemben őrzöm a milliónyi szépet,
s ha kell neked, hát boldogan megosztom.
Az élet szép, – ne marakodj a koncon!
Mindenből jut, amire szívből vágyom,
s hogy haladok, azt mutatja a lábnyom,
amerre lépek nyomot is hagyok,
mert ember is, és isten is vagyok.
A szeretettel célokat teremtek,
és mutatom a méla embereknek:
- Gyertek velem, tanuljatok meg élni!
A világ szép, csak nem kell tőle félni!

(Aranyosi Ervin)

Pino Pellegrino: Pedagógiai stratégiák

A nevelés művészete jó néhány stratégiát, nem egy bölcs és érvényes pedagógiai „trükköt” ismer. Íme, egy kis ízelítő ezekből a szalézi stílus szerint, ami nem híve a gügyögésnek.

Az olasz anyukáknak a legtöbb szenvedést az okozza, hogy rávegyék a gyereket az evésre. Nos, azt szeretnénk, ha enne? Ne könyörögjünk neki! Gyakoroljuk a közöny stratégiáját.

Ha észrevehetően ragaszkodunk ahhoz, hogy egyen, akkor fegyvert adunk a kezébe, amivel zsarolni tud minket, és a gyermek minden módon fel is használja ezt, csak hogy felhívja magára a figyelmünket.

Közömbös arcot mutatva azonban a helyzetet a saját kezünkben tarthatjuk. „Nem eszik? Rendben van! Majd eszik, ha éhes lesz.” Nyugalom, anyukák! A gyereket nem fenyegeti az éhhalál veszélye! Garantálom! Az ösztön az éhségnek nem tud ellenállni! Nem volt még olyan gyerek a világon, aki tele tányérral az orra előtt éhen halt volna! Amikor éhes lesz, a gyermek enni fog!

Valamilyen üzenetet akarunk eljuttatni a kamasz gyerekünk fejébe?

Gyakoroljuk az indirekt módszer stratégiáját. Mindannyian tudjuk, hogy a frontális módszer, ami közvetlenül megcélozza őket (vagyis a „prédikálás”), egykettőre kiveri a biztosítékot a tizenéveseknél. Tehát, ha valamit el akarunk mondani a gyerekünknek (és el kell mondanunk, mert nem pusztán „gondozó”, hanem „pedagógus” szülők is vagyunk!), úgy beszéljünk hozzá, hogy ne szólítsuk meg közvetlenül.

Példa: az asztalnál ül a család, az anya és az apa beszélget az előző esti tévéműsorról, és elmondják negatív véleményüket a káromkodásról, az erőszakról, az erőszakos szexről... A fiú, mialatt lapátolja befelé a téstát, felismeri és megtanulja, mik az általunk előnyben részesített értékek, amelyek talán nem minden esetben egyeznek a tanárok és a barátok által közvetített értékekkel. Ily módon beszélgettünk a fiunkkal anélkül, hogy kiváltottuk volna azt a reakciót, ami annyira jellemző a kamaszokra!

Az indirekt módszer stratégiájához nagyon közel áll az informális beszélgetés stratégiája. Kint vagyunk a téren és barátokkal, ismerősökkel beszélgetünk. Az ide-oda szaladgáló gyerekünk egyszer csak odajön és hallja (sőt: meghallgatja) az álláspontunkat a politikáról, a vallásról, a mai társadalomról ... és ezek a spontán, különösebb megfontolás nélkül mondott szavaink hihetetlen hatással lehetnek a lelkére!

Egy másik példa a pedagógiai stratégiára a lány reakció. Kiabál a gyerek? Az anya válaszoljon higgadtan (könnyebb mondani, mint megtenni!): „Nem értek semmit! Ha nem csökkented a hangerőt, megsüketülök.” A gyermek hisztizik? Az anya továbbra is csendes (ismét, könnyű azt mondani!), továbbra is nyugodt és derűs marad, legfeljebb ingatja a fejét. Ez a lány reakció stratégiája.

Azt mondják, gyakran működik; nagyon intelligens stratégia: ha a saját dühkitörésünkkel válaszolunk a gyermek szeszélyeire, azzal csak olajat öntünk a tűzre. Figyel-

jünk a holtidőre! Talán akkor nevelünk a leginkább, amikor kevésbé gondolunk rá.

Egy gyors teszt: az apa találkozik egy koldussal, aki az utcán kéreget és két eurót nyom a kinyújtott kézbe, a fia ezt látja; - az anya a templomban van, csendben, összedetten imádkozik, miközben a gyerek figyeli.

Íme két csodálatos, nevelő példa, amit nem közvetlenül akartunk, nevelés, amely messze meghaladja azt, amit egy szölvínával érnénk el a felebaráti szeretetről és az Istenbe vetett hitről.

A „holtidő” stratégiája tartalmazza azokat a szavakat is, amelyeket nem figyelmeztetésként mondunk, hanem úgy, mim ami a legtermészetesebb dolog számunkra a világon. Ha már itt tartunk térjünk vissza az asztalhoz, ahol az apa hirtelen azt mondja: „A káromkodó; olyan, mint a szamár i-ázása egy koncert közepén!” Az anya, egy fodrászreklám láttán azt mondja: „Nem elég, ha csak a haja van rendben az embernek, a gondolatainak is rendben kell lenniük...” Ha így beszélünk, nem bántunk meg senkit, még a tizenéves gyerekeinket sem riasztjuk el, aki allergiás a „prédikálásra”.

Nem egyedülként, de azok a szavak amelyeket előzetes megfontolás nélkül ejtünk ki, gyakran óriási hatással vannak a gyermekünkre, mert felfedik a legbelsőbb gondolatainkat, a véleményünket, az értékeket, amiket legbelül hordozunk.

Ezt mondom a gyermekemnek:

- Ha mindig csak olyanokkal vagy, akik ugyanazt gondolják, amit te, akkor az annyit ér, mintha papagájokkal élnél.
- Ne hagyd, hogy a bor palackozzon be téged!
- Inkább az eszedet mutogasd, mint a köldöködöt.
- Aki legyőzi a másikat, az izmos. Aki legyőzi önmagát, az erős.
- Ne törődj a megjegyzésekkel, ha rendben vagy magaddal.
- Erő és bátorság visz minket előre.
- Ahol bejön az ital, ott kimegy a tudás.

Ne reméljen, döntsön!

- ◆ A pályaudvaron egy idős bácsi a feleségét várja.
- ◆ Mikor a nénike megérkezik, megölelik egymást:
- ◆ - De jó, hogy végre megjöttél, úgy hiányoztál! -szól a bácsi.
- ◆ - De jó, hogy végre látlak, olyan hosszú volt ez a két nap. - válaszol a néni.
- ◆ A közelben álldogáló fiú, aki a barátnőjét várja, meghatódik a jelenet láttán és odalép hozzájuk: Ne tessék haragudni, önök mióta házasok?
- ◆ - Éppen 50 éve. - hangzik a válasz.
- ◆ - Remélem mi is ilyenek leszünk ötven év múlva a kedvesemmel - mosolyog a fiú.
- ◆ A bácsi odalép hozzá, megfogja a vállát és azt mondja: - Fiatalember, maga ezt ne remélje. Maga ezt döntse el!

Egy mosolyért

A fizikatanár kifakad:

Ha az utolsó padokban ülők olyan csendben lennének, mint a középben képregényt olvasók, és rejtvényt fejtők, akkor legalább az első sorokban ülők zavartalanul alhatnának tovább!

Egy kishivatalnok kopogás nélkül ront be az igazgató irodájába. Ki nyújtja rá a nyelvét, arcába vágja a teli tintatartót, majd fejébe húzza a papírkosarat.

Ekkor megállítják a kollégái: - Albert, csak vicceltünk! Nem nyertél a lotción!

Elferdített mondások

Aki mer, annál van a kanál.

Madarat tolláról, zoknit szagáról.

Közös lónak túrós a táska.

Aki korpa közé keveredik, megeszik a vegetáriánusok.

Kicsi a bors, de tényleg.

Jobb ma egy veréb, és még nem is túlzok!

Nem minden arany, ami hörcsög.
Ritka, mint a fehér Zorro.

Néma gyerekek az anyja se látja a fától az erdőt.

Az ígéret szép szó, de a Landwirtschaftsausstellung még szebb!

Apák napjára

Mikor leszek én is felnőtt?
Mond el nekem, Apa!
Nem vagyok még iskolás,
de nem is vagyok baba!

Mond el nekem, milyen érzés?
Apukának lenni!
Szeretsz -e, mond, korán reggel,
dolgozóba menni?

Jó érzés -e hazaérni?
Megölelni engem!
Látod -e, hogy egész kicsit,
ma is nagyobb lettem?

Jó érzés-e betakarni?
Pusztit adni este!
Maradj itt az ágyam mellett,
kérlek, ne menj messze!

Rajzoltam egy képet neked.
Te vagy rajta, nézd meg!
Én vagyok a kisgyerek,
és kézen foglak téged!

Örülsz neki? Vigyázol rá?
Mi vagyunk a képen!
Én vagyok az apukámmal,
ketten, kéz a kézben!

ISTEN SZOLGÁJA BOLDOG LESZ

A Szentatya március 27-én, szerdán fogadta Angelo Amato szalézi érseket, a Szentté-avatási Ügyek Kongregációjának prefektusát, és engedélyezte 63 új boldog dekrétumának kihirdetését. Közöttük van az a dekrétum is, amely elismeri **Sándor István szalézi testvér** vértanúságát, akit 1953. június 8-án végeztek ki.

A magyarországi jelenlétük századik évfordulóját ünneplő Don Bosco Szaléziak első boldogjukat tisztelhetik a sztálinista egyházüldözés áldozataként esett Sándor Istvánban, hiszen ő az első magyar szalézi szerzetes, akit az egyház a boldogok sorába emel. Hamarosan várható a boldoggá-avatás!

Lelki csöndre vágyom

*Én Istenem, lelki csöndre vágyom,
Templomod az, ahol megtalálom.
Lelki fülem ott Rád hangolódik,
s bennem a sok bűn-görcs feloldódik.*

*Körülöttem zajlik a bűn-tenger:
Csöndes sziget, Uram, te légy bennem,
Ahol fáradt lelkem felüdülhet,
s újabb harcra áldást, erőt nyerhet.*

*Megfáradtak nálad felüdülnek,
erőtlenek új erőre lelnek.*

*Bűnüldözött lelkek menedéke
Nálad van az örök csönd, a béke.*

(Peczenyik Pál)

Pünkösöd napja

Aki nem tud a hit szárnyán
A magasba szállni,
Nem is tud a Megváltónak
Szentlelkére várni.

Ó, emberek! Krisztus nélkül
Mit ér ünneplétek?
Nincs ott pünkösöd, nincs ott áldás,
Ahol nincs Szentlélek.

Azért tehát Őt várjátok!
Őt várjátok, – eljő
Hittel égő lelketekbe,
Mint a nyári szellő...

Eljön Krisztus szeretettel,
Eljön Szentlelkével,
Ha várjátok s imádjátok
Pünkösdi reménnyel!

Megtelik a szív és lélek
nemes indulattal,
Ha bevonul oda Krisztus
Teljes diadallal.

Csak úgy lehet pünkösöd napja
Áldás, öröm, béke –
A győzelmes, igaz hitnek
Gyönyörű pecsétje!
(Somogyi Imre)

A plébániánkról jelentjük ...

⇒ **A személyi jövedelemadó 1 %-ának felajánlása**

Kérjük, hogy az adóbevallásnál gondoljanak arra, hogy személyi jövedelemadó, egyháznak ajánlható 1%-át felajánlják egyházunknak, még akkor is, ha csekély összegről rendelkeznek, mert nemcsak az összeg, hanem a felajánlók száma is számít. Az alapítványok részére adható második 1%, felajánlható egyházközségünk javára is. Ennek megnevezése:

„KEREPESI KATOLIKUS KÖZÖSSÉGÉRT ALAPÍTVÁNY”

ADÓSZÁMA: 1 8 7 1 7 7 1 8 –1–13

- ⇒ **Májusban** hétköznapiokon csak este 7 órakor lesz szentmise, és ehhez kapcsolódva, előtte végezzük a májusi litániát. Az elsővasárnapi szentóra, és a litánia 18.00 órakor kezdődik.
- ⇒ **Május 5-én** vasárnap a reggeli szentmise előtt a plébániai hittanosok rövid műsorral köszöntik az édesanyákat.
- ⇒ **Május 11-én** „Élő rózsafüzér” gyalogos zarándoklatra hívjuk a kedves testvéreket. A nap végén Kerepesen a Máriabesnyőről induló 1. csoport, és a Rákoskeresztúr felől érkező 9. csoport találkozik majd. A közös hálaadó záró szentmise 19.00 órakor kezdődik a templomunkban.
- ⇒ **Május 20-án Pünkösdhétfőn** megrendezzük a hagyományos egyházközségi napunkat. Szeretettel várjuk azokat a kedves híveinket is, akik eddig még nem tudtak részt venni ezen a közösségi programon. Számítunk az elsőáldozók és bér mátkozók családjaira is. --- Tájékoztatás a hirdetőtáblán!
- ⇒ **Május 26-án** Szentháromság vasárnapján elsőáldozás lesz a templomban.
- ⇒ **Június 16-án** a 8 órai és a 11 órai szentmiséken tanévzáró Te Deum lesz. Utána tartjuk a gyermekek Szentmisenap-lóinak értékelését, jutalmazását.
- ⇒ **Június 23-án, - pappá szentelésének 50. évfordulóján - mutatja be aranymiséjét Frajna András plébános úr a Szent Anna templomban.**
- ⇒ A 8 órai ünnepi szentmisét követően agapé rendezünk tiszteletére a templomkertben. Az ünnepségre szeretettel hívjuk és várjuk az egyházközség híveit és a vendégeket.

T á j é k o z t a t ó

az egyházi adó, vagy más néven egyházközségi hozzájárulás fizetésével kapcsolatos szabályokról

1.) Az Egyházi Törvénykönyv 1262. kánonja a következő kötelezettséget rója minden katolikus emberre: „A hívek járuljanak hozzá az Egyház szükségleteinek fedezéséhez a kért támogatással a Püspöki Konferencia által kiadott szabályok szerint.”

2.) A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia határozatának 12. cikkelye: Magyarországon a hívek önkéntes hozzájárulás útján vesznek részt az Egyház anyagi szükségleteinek fedezésében. Erre a hozzájárulásra nézve az irányelv az, hogy ez a jövedelemmel rendelkező tagok évi átlagkeresetének 1%-a legyen.

Egyházhoz tartozásunkat ki kell fejeznünk az Egyház anyagi támogatásával is, ez lelkiismereti kérdés. (A különböző kis egyházak és szabad egyházak, bibliai alapokra hivatkozva 10%-ot kérnek híveiktől.)

Az alábbi táblázat példa és segítségnyújtás az egyházi hozzájárulás kiszámításához.

Nettó havi jövedelem	1 %	Éves nettó jövedelem	Éves egyházi	Nettó havi jövedelem	1 %	Éves nettó jövedelem	Éves egyházi
30 000	300	360 000	3 600	65 000	650	780 000	7 800
32 000	320	384 000	3 840	70 000	700	840 000	8 400
34 000	340	408 000	4 080	75 000	750	900 000	9 000
36 000	360	432 000	4 320	80 000	800	960 000	9 600
38 000	380	456 000	4 560	85 000	850	1 020 000	10 200
40 000	400	480 000	4 800	90 000	900	1 080 000	10 800
42 000	420	504 000	5 040	100 000	1000	1 200 000	12 000
44 000	440	528 000	5 280	110 000	1 100	1 320 000	13 200
46 000	460	552 000	5 520	120 000	1 200	1 440 000	14 400
48 000	480	576 000	5 760	130 000	1 300	1 560 000	15 600
50 000	500	600 000	6 000	150 000	1 500	1 800 000	18 000
55 000	550	660 000	6 600	200 000	2 000	2 400 000	24 000
60 000	600	720 000	7 200	300 000	3 000	3 600 000	36 000

Akinek gondot okoz a hozzájárulás egy összegben történő befizetése, kérhet részletfizetést is. Amennyiben valaki úgy érzi, hogy jövedelme nem engedi meg azt sem, hogy az 1 %-ot részletekben fizesse, lehetősége van a befizetési minimumot választani, ami 3.000,- forint egy évre személyenként.

Szentmise szándékok június hónapban

1.	A Rózsafüzér társulat 16. (Rusznaykné) csoportjának élő Tagjai	
2.	A Györfly és a Berkics család +Tagjai	(9.00)
		(11.00)
	+Kovács szülők és +Gyermekeik, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó	
	+Palotás János és +Seik János áldozópapok	(19.00)
3.	A Rózsafüzér társulat 16. (Rusznaykné) csoportjának +Tagjai	
4.		
5.		
6.	A Pávákör +Tagjai	
7.		
8.	+Kerekes István 5.évf., +Szülei, +Testvérei és a Tóth család +tagjai	
9.	+Fera Mihályné Hanák Erzsébet, +Férje és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
		(11.00)
	+Szülők Erzsébet és Mihály	(19.00)
10.	A Tatar és Uzsoki +szülők, +Gyermekeik és összes +Hozzá tartozó	
11.		
12.	A Szűzanya tiszteletére	
13.	A Rózsafüzér társulat 18. (Kriger Jné) csoportjának élő Tagjai	
14.	A Rózsafüzér társulat 18. (Kriger Jné) csoportjának +Tagjai	
15.	A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
16.	A Szünstein család +tagjai	(8.00)
		(11.00)
	+Pasiák András	(19.00)
17.	+id. Kiss Sándor, +Felesége és +Sándor fiuk	
18.		
19.	+Sörös István, +Neje, +Gyermekeik és +Szüleik	
20.	A Rózsafüzér társulat 25. (Rozmüller A.) csoportjának élő Tagjai	
21.	A Rózsafüzér társulat 25. (Rozmüller A.) csoportjának +Tagjai	
22.	+Simkó Ferenc és neje +Szabó Gizella	
23.		(8.00)
		(11.00)
		(19.00)
24.	+Zsiák János, +Felesége, +Szüleik és élő Hozzá tartozók	
25.	+Kriger Mihály, +Felesége, +István fiuk és összes +Hozzá tartozó	
26.	+Édesapa és +Fia	
27.	+Szilágyi Józsefné	
28.	+Mihály paptestvér	
29.	+Rozmüller szülők, +József fiuk és +neje Mária	
30.	Az egyházközség júniusban +Hívei	(8.00)
	A szilasligeti Szent László kápolna búcsúja	(11.00)
	Gróf Lászlóné + Csernák Mária	(19.00)

Boldog Teréz Anya: A legszebb a világon

*A legszebb nap? A ma.
 A legnagyobb akadály? A félelem.
 A legkönnyebb? Tévedni.
 Minden rossz gyökere? Az egoizmus, az önzés.
 A legszebb szórakozás? A munka.
 A legveszedelmesebb vereség? A bátorság hiánya.
 A legjobb tanítók? A gyermekek.
 A legszükségesebb szükségszerűség? Önmagamot ajándékozni.
 Mi boldogít a legteltesebben? A másik embernek hasznára lenni.
 A legveszedelmesebb hiba? A rossz kedélyállapot.
 A legközönségesebb érzés? A bosszú és a gyűlölet.
 A legszebb ajándék? A megértés, az együttérzés.
 A nélkülözhetetlen? Az otthon, a valahová tartozás.
 A jóleső érzés? A belső béke.
 A legjobb megoldás? Az optimizmus.
 A legnagyobb megelégedettség? Az elvégzett kötelesség.
 A legnagyobb erő a világban? A hit.
 A legfontosabb emberek? A szülők.
 A legszebb a világon? A SZERETET.*

A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 8.00 és 19.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 19.00

Májusban hétköznapi:

19.00; 18.30 litánia

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00